

De geschiedenis van
een pijp met kriebels.
Zie pagina 29

Beroepen op
gegoten pijpen.
Zie pagina 31

Een krulpijpe halen
tijdens de koudegolf
van 1929.
Zie pagina 39

De geschiedenis van een pijp met kriebels

Bert van der Lingen (bertvanderlingen@tabakspijp.nl)

In *Het Nieuws van de Dag voor Nederlandsch-Indië* (Vol. 15, Vol. 242, 22-10-1910) vinden we een wel heel bijzondere reclame. In eerste instantie lijkt het een historisch stukje over een Turkse tsjiboek maar men komt bedrogen uit. Al lezende blijkt het om reclame voor een hoestdrank te gaan met daarin het levensverhaal van een Turkse pijp en zijn eigenaar. Volgens de opsteller van deze reclame voorkomt deze 'bijzondere' hoestdrank een twaalfstal, soms vreselijke, ziekten. Kennelijk was de consument gevoelig voor dit soort persoonlijke verklaringen van genezen personen.

De geschiedenis van Een Pijp. Het was geen gewone pijp; neen, zij achtte zich veel voornameer en keek laag neer op hare familie, de gewone pijpen. Zij was van fijn rozenhout met zilverbeslag en had een barnsteenen mondstuk; het was een pijp, die men gewoonlijk niet zelf koopt, doch die men meestal ten geschenke krijgt.

Zij was reeds tien jaar oud en vormde een onafscheidelijk geheel met haren bezitter, voor wien zij een grooten eerbied koesterde. De nachten bracht zij tusschen fluweelen kussens door, een eer die niet iedere pijp te beurt valt. Hare steenen familie sliep open en bloot zonder de minste deksels, neen, zij was toch veel voornameer. 's Morgens glom zij van trots, als haar bezitter haar voorzichtig uit haar bed nam en haar met een doekje netjes oppoetste, doch haar grootste genoegen brak aan, wanneer zij haar voedsel kreeg. Als de

geurige tabak in haar brandde en haar baas groote rookwolken er uitblies, voelde zij zich gelukkiger dan een koning op zijn troon. Tien jaar had zij een vrolijk leven gehad, zij wist niet wat verdriet was, doch ook zij moest ondervinden, dat het in het leven niet altijd rozengeur en maneschijn is. Zij had verdriet want haar baas keek niet meer naar haar om en dat duurde nu reeds twee maanden. Waarom?

Wij zullen het U vertellen. Haar bezitter was de Heer G.H.C. Woudstra, te Dajoe Loehoer, bij Bandjar en deze rookte al geruimen tijd niet meer, niettegenstaande hij een hartstochtelijk rooker was. Hij wilde gaarne, maar hij kon niet, daar hij al geruimen tijd aan eene keelontsteking leed.

“Mijn keelklieren waren rood en ontstoken en het was hoogst pijnlijk voor mij om voedsel tot mij te nemen”, zeide ons de Heer Woudstra. “Ik sliep ’s nachts weinig en had meermalen last van hoofdpijn en koorts. Ik had voortdurend een gevoel alsof ik slijm moest opgeven, hetgeen evenwel niet gemakkelijk ging. Trek in eten had ik niet veel en ik hoestte aanhoudend, wat zeer afmattend was. Verschillende middelen heb ik aangewend om van mijne ziekte te genezen, maar baat ondervond ik echter niet. Ik hoorde algemeen met veel lof over de Abdijsiroop, Klooster Sancta Paula, spreken en besloot ook dit middel voor mijne ziekte aan te wenden. 3 flesschen Abdijsiroop hebben gedaan wat ik er van verwachtte, n.l. mij volkomen genezen. Ik heb nergens last meer van en verricht mijne werkzaamheden weer met plezier en geef U het recht, mijne verklaring te publiceeren”.

Aarzelt dus niet, neemt de Abdijsiroop, Klooster Sancta Paula. Zij voorkomt de tering, geneest asthma, bronchitis, verouderde en verwaarloosde verkoudheden, keelpijnontsteking, pleuris, keelziekten, kinkhoest, longontsteking, bloedbrakingen, bloedspuwingen, influenza en alle borst- en longaandoeningen.